ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณฝุ่นขนาดเล็กในอากาศบริเวณที่ ทำงานและสมรรถภาพระบบทางเดินหายใจส่วนล่าง ในกลุ่ม คนงานของโรงงานอุตสาหกรรมบ่มใบยาสูบไซแอมโทแบคโค อำเภอสารกี จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นายชัยรัตน์ ต.เจริญ

สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.พงศ์เทพ วิวรรธนะเคช ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รังสรรค์ วรวงศ์ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธารทีพย์ มหาวนา กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณฝุ่นที่มี ขนาดเล็กกว่า 10 ใมครอน (PM10) ในอากาศบริเวณที่ทำงาน และสมรรถภาพของระบบทางเดิน หายใจส่วนล่าง ในกลุ่มคนงานอุตสาหกรรมบ่มใบยาสูบไซแอมโทแบคโค อำเภอสารกี จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 210 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ตรวจวัดปริมาณฝุ่นชนิด PM10 ใน อากาศบริเวณที่ทำงานในจุดต่างๆ 5 จุด ตรวจเสียงการหายใจ ตรวจภาพรังสีทรวงอก ใช้เครื่อง Spirometer วัดค่า FEV1 และค่า FVC วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา,ได-สแควร์และ Multiple regression

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าปริมาณ PM10 ในอากาศบริเวณที่ทำงานทั้ง 5 จุดที่ทำการ ครวจวัด ได้ค่า 1.15 – 2.63 mg / m³ ค่าเฉลี่ย 2.03 mg/ m³ ซึ่งสูงกว่าค่ากำหนดสำหรับบรรยากาศ ทั่วไป (0.12 mg/m³) แต่ไม่เกินค่ากำหนดสำหรับในสถานที่ทำงาน (5 mg/m³) การตรวจโดยเครื่อง Stethoscope ไม่พบความผิดปกติ ผลการอ่านฟิลม์ X-ray พบว่าร้อยละ 44.76 ผิดปกติ ผลการ ครวจด้วย Spirometer พบว่าค่า FEV1 และ FVC เมื่อนำไปเทียบเป็นค่า Percent of predicted values ค่ำกว่าเกณฑ์มาตราฐานเฉลี่ย (< 81%) คิดเป็นร้อยละ 10.47 และ 10.95 และจากการ

ประเมินค่าความผิดปกติดังกล่าวพบความผิดปกติระยะแรกของทางเดินหายใจส่วนล่างแบบอุดกั้น ร้อยละ 4.76 แบบตีบตันร้อยละ 5.24 และแบบทั้งตีบตันและอุดกั้นร้อยละ 5.71

จากการวิเคราะห์ด้วย Multiple Regression ค่า FEV1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ในเชิงลบกับปริมาณฝุ่นและอายุ (p < 0.001) แต่พบความสัมพันธ์เชิงบวกกับ จำนวนบุหรี่ที่สูบทั้งหมด และระดับการศึกษา (p < 0.001 และ p = 0.006) ผลความสัมพันธ์กับ ปริมาณการสูบบุหรี่ค้านกับการศึกษาที่มีมาก่อน อธิบายได้จากกลไกป้องกันและทำงานชดเชยของ ระบบทางเดินหายใจ และอกติจากการระลึกย้อนหลังรวมทั้งความไม่แน่นอนของปริมาณการสูบ บุหรี่ ข้อเสนอแนะคือควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้จำนวนตัวอย่างขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อทดสอบ สมมุติฐานนี้ควรมีการเฝ้าระวัง และการเพิ่มมาตรการด้านความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริม สุขภาพของคนงานให้ดีขึ้น และเพิ่มความปลอดภัยในสถานที่ทำงานให้มีมากขึ้น

Independent Study Title

Relationship Between Workplace Small Airborne Particulate Matter and Lower Respiratory Tract Performance among Workers in Siam Tobacco Factory Saraphi District Chiang Mai Province

Author

Mr. Chairat Tor Jarern

Master of Public Health

Examining Committee:

Assist. Prof.Dr. Phongtaep Wiwatanadate Chairman

Assist. Prof. Rangsan Vorravong

Member

Assist. Prof. Tharntip Mahawana

Member

Abstract

This study was to determine the correlation between respirable dust (PM10) in and lower respiratory tract system performance (pulmonary workplace environment function test) among 210 workers in Siam Tobacco company, a tobacco leaves processing plant in Saraphi District Chiang Mai. The data on the worker personal health profiles, past history and exposure experiences including mask practice were collected using questionnaire. Physical examination, chest X -ray and spirometry were performed among the workers to detect lower respiratory tract abnormalities. The descriptive statistics, chi-square, and multiple regression were applied for data analyses.

Considered to be within workplace limit value, measured data in 5 difference workplace sections revealed PM10 dust concentration range of 1.15 - 2.63 mg/m³ with the average value of 2.03 mg/m³ (standard ambient air PM10 dust concentration is less than 0.12 mg/ m³, compared to 5 mg/ m³ for workplace according to 1995 Labor and Public Welfare Ministerial Regulation). The stethoscope examination could not detect any abnormalities. While 44.76 percent of chest x-ray films reading showed abnormal lung markings. Spirometrical examination

While 44.76 percent of chest x-ray films reading showed abnormal lung markings. Spirometrical examination showed that 10.47%, 10.95% of the workers had substandard percent expected value for FEV1 and FVC respectively (< 81%), three pattern of mild abnormalities included 4.76 % obstructive 5.24 % restrictive and 5.71% restrictive-obstructive were also detected. The chi – square and multiple regression test significantly showed the negative relationship between airborne PM10 concentration and lower respiratory tract performance (FEV1) (p<0.001), but opposite relationship with total number of cigarettes smoked and educational level (p<0.001 and p = 0.006). According to current knowledge chronic smoking results in poor respiratory tract performance from destructive process in affected pulmonary tissues contradict to the study result. This discrepancy could be explained in term of overcompensatory process in the early destructive phase and invalidity of data (recall bias on amount of daily cigarettes consumed and duration of smoking).

Further studies with larger sample size in different settings are recommended to test he hypotheses. Surveillance and comprehensive preventive measures in the factory should be regularly observed to promote better workers occupational health and more safe workplace.